

Eva Andreas

Tunadalskyrkan, Köping 190609

Pingstdagen Apg 1:8, 2:1-11

”Ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er”

Att fira högtider är viktigt för oss, dels för att traditioner ska hållas vid liv, men också för att kunna mötas till fest och glädje, och för att det finns något gemensamt som många kan dela. Nu när vi firar pingst så är vi insatta i en mycket större tradition än vi oftast tänker på.

Jesu lärjungar och deras judiska landsmän från hela den då kända världen möttes till ”Pesach” – påsk och man mindes hur Gud befriade folket från fångenskapen i Egypten och hur blodet från ett lamm som ströks på dörrposterna räddade alla i huset. 50 dagar senare firade de ”Shavout” – till minne av hur Gud gav Mose de 10 budorden – och slöt ett förbund med folket. Då berättas (2 Mos 19:16) om hur det kom åska och blixnar, hur ett tungt moln låg över berget, hur det hördes en stark hornstöt. Och Herren steg ner på berget i eld och förmedlade budens ord.

Vi firar påsk för att minnas hur Jesus led och dog och utgöt sitt blod för oss för att rädda oss, och 50 dagar senare firar vi pingst till minne av att den heliga anden kom över lärjungarna och ett helt nytt kapitel började i deras liv och i hela kyrkans liv, Gud använde naturkrafter för att kalla dit folket, ett dån som av en stormvind, tungor av eld, och sedan fick lärjungarna berätta om Guds väldiga gärningar.

Och idag får vi mötas för att fira pingst tillsammans och be om att få ta emot av allt det han vill ge.

Lagen handlade om Guds kärleksförbund med sitt folk, Pingsten inleder det nya förbundet som Gud genom profeterna i gamla testamentet pratat om – ”Jag skall sluta ett nytt förbund med Israel, och lägga min lag i deras bröst. Jag skall ge dem ett nytt hjärta och ge dem en ny ande. (Jer 31;31,33, Hes 11:19).

Och Gud gav också löftet om att sända en Messias, som skulle hjälpa folket att förstå vem Gud är. När Jesus kom förmedlade änglarna hälsningen (Luk 2:11): Idag har en frälsare fötts åt er och han är Messias Herren, och när han så småningom trädde fram fick många

erfara hans hjälp och stöd, och många kunde bekänna: Han är Messias, Guds utvalde. Men så kom påsken och alla händelser runt det, och plötsligt var han borta, dödad som en brottsling. Men innan han dömdes gav han löftet om en hjälpare, som skulle komma, hjälparen den helige anden som skulle påminna om honom, som skulle visa på rätt väg, som skulle bli lärjungarna till stor hjälp i deras uppdrag och som enligt bibelns samlade vittnesbörd skulle vittna om Jesus, be för sina lärjungar, ge av sina gåvor och låta frukter växa fram, hjälpa dem att ta beslut, och inte minst att förhärlika Kristus.

I gamla testamentet berättas om hur Gud utrustade vissa personer med ande och kraft, för att de på ett speciellt sätt skulle få vara hans sändebud och vittna om honom, men genom profeten Joel (2:28,29) gav han löftet: Det skall komma en tid då jag utgjuter min ande över alla. Era söner och döttrar skall profeterna, era gamla män ska ha drömmar, era unga män se syner, också över slavar och slavinnor skall jag då utgjuta min ande.

Och på pingsten uppfylldes löftet. De var alla församlade skriver Lukas, alltså lärjungaskaran och de som följde med dem ca 120 personer. Jesus hade visat sig för dem efter sin uppståndelse, han hade gett dem ett helt nytt perspektiv på vad som hänt genom att förklara vad skrifterna sagt om Messias. Han gav dem ett uppdrag (Matt 28:19,20) Ni ska gå ut och göra alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och sonens och den heliga andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er, men han gav dem också ett löfte (Apg 1:8) Ni skall få kraft när den heliga anden kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.

Ett löfte men säkerligen också en anledning till många tankar: hur skulle det kunna gå till, hur skulle det kunna hända? Men Gud hade sin egen plan. (Apg 2:1–4, 11) När pingstdagen kom var de ALLA församlade. Då kom plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på VAR OCH EN av dem. ALLA fylldes av helig ande och började tala andra tungomål med de ord som anden ingav dem, och de talade om Guds stora gärningar.

Och människor från hela världen som samlats för att fira "Shavout" fick del av Guds uppenbarelse, och när sedan Petrus, som bara några veckor tidigare suttit inlåst av rädsla ställde sig upp och på deras gemensamma språk började predika ledde det till att tretusen kom till tro på Jesus och allt det nya var i full gång. Tänk när alla dessa kom hem och började berätta – vilken kraft som bara Gud kunde sätta igång.

I apostlagärningarna kan vi läsa om den första kristna tiden, det var mycket som hände, många kom till tro, men det var också förföljelse, svåra beslut att fatta, men hela tiden var det viktigaste perspektivet att berätta om Jesus.

När vi som lever idag, läser texterna, och är insatta i ett mycket större sammanhang än vårt eget, behöver vi fråga oss: vad kan det betyda för oss? Det handlar inte i första hand om starka upplevelser, även om det ibland kan vara sådana, det handlar inte om extas, andens gåvor kan finnas med i de lugnaste situationer, det handlar inte om spektakulära sammanhang, utan om att mitt i vår vardag ta emot hjälparen, ta emot kraften för att på ett enkelt och naturligt sätt kunna berätta om Jesus, förmedla det vi själva fått del av, så att också andra kan få möjligheten.

Bibelöversättningen the Message skriver så här i Första Korintierbrevet 12:4-6: Olika gåvor delas ut av Gud överallt, men alla har sitt ursprung i Guds ande, Olika tjänster för Gud utförs överallt, men alla har sitt ursprung i Guds ande. Olika uttryck för Guds kraft är verksamma överallt, men Gud själv ligger bakom dem alla. Alla får något att göra som visar vem Gud är; alla är med och alla drar nytta av det. Anden delar ut alla möjliga slags förmågor till alla möjliga slags människor. Mångfalden är underbar!

Jesus har fått all makt i himlen och på jorden, därför kan han också leda oss där vi går bedjande fram och utrusta oss och ge oss det som behövs i rätt tid. Och därför behöver vi vara öppna för det han vill göra, och be om öppnade ögon för att kunna se och förstå. För det kan ske på så olika sätt beroende på situationen.

Texten kan en säga: Jag kom inte ifrån att ta kontakt med den eller den, och det visade sig vara riktigt, det fanns ett behov. Någon kan känna:

Jag måste be, men vet inte hur och Gud kan ge tungotal som en hjälp och möjlighet. Någon brinner för något speciellt och Gud kan ge hjälp att få fler intresserade. Ibland gör vi kanske anden för "andlig", anden vill vara en hjälp mitt i vår vardag.

Andens verk mitt i vår vardag handlar om att berättelsen om Jesus ska gå från hjärta till hjärta, genom ord, genom att dela livet med varandra.

Guds löften gäller också för oss idag, När vi ser hur Gud har verkat i historien kan vi också våga tro att han ska möta oss och hjälpa oss. Och vi får lita på att löftet om helig ande gäller oss idag, att han vill utrusta och hjälpa, att det är han som ser till att hans verk går vidare. Ansvaret ligger inte i första hand på oss, utan på honom som har lovat att vara med alla dagar. Vårt ansvar handlar om att vara öppen för honom, att försöka lyssna in vad han vill säga, hur han vill leda, så att vi som de första lärjungarna kan säga: Vi och den heliga ande har beslutat och sedan göra det han visar.

Löftet till de första lärjungarna möter oss idag: Ni ska få kraft när den helige ande kommer över er och ni ska vittna om mig!! Joels löfte ALLA ska få del av anden gäller i högsta grad oss också. Ingen är utanför, alla är delaktiga, kvinnor, gamla män, ynglingar, slavar och tjänarinnor – det finns ingen åtskillnad, alla är ett i Jesus, och han vill använda oss alla i sin tjänst. Och då kan vi få uppleva det som står i en sång att Gud gör oss djarva, att han gör oss fria, att han gör oss kloka, att han gör oss glada, i vår tjänst för varandra, och för att sprida budet om honom vidare.

AMEN